

Barcelona 8 març 1948

ColC/0274(1)
UAB
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Història

11-3-48

Estimats fills: No tant de pena com d'alegria, perquè
me segueix o la meua carta de 24 del passat, la qual
tu de la qual espero amb vivíssim interès. No crec, però,
que s'ha pogut esperar gaire, però no valdria que arribés tro-
bant-me en derrota amb vivaltes. Així, doncs, arri-
ràn dues les respostes que espero: abans de rebre la
segona jo hauré donat mitja d'una tercera.

Pel que fa als detalls que t'he demanat del teu
iniment, no sé que se t'haurà ocasionat per a transmetre-me el
fraccionats, de manera que no aprofitin a tercera per-
sone, en cas de perdre's. Me pensat, després, que seria
un bon sistema redactar correctament la memòria
per, en tres trams verticals. Primeros aspectes en
antes separades, fins a reunir els tres no es podria lle-
gir correctament del que s'tracta. Pot ser que en tard he e-
mprar aquest sistema. Crec, però, que jo t'hauria l'aque-
jat per a trobar-ne un d'equivalent, si no heu con-
dit en semblant criteri.

Així apareix a "Diario de Barcelona" la primera
crònica de "Carlos" sentís, desde Mèxic. Literatura, sense
malícia, per començar. "Quiero que té Mèxic que atrau
tan espectacularment a persones tan "significades". Fa com
d'una 5 o 6 setmanes, apareixia a "La Vanguardia"
una crònica d'"aeropuerto Asis", també desde Mèxic, D.F.
molt significativa. Ha un cant d'elogi als "refugiados".
que, llevat d'algunes excepcions, fan quedar molt lle-
a la "madre patria". Citava alguns noms sense embuts,
com, per exemple, el del propietari del restaurant "Ambas-
sadors" (ex. mentre de cerimonies de la funeralitat) i el
d'un breu grup apulenc, ex. diputat de l'Argonautes, que
controla dues o tres entitats d'aquest tipus. No emento
llur noms, perquè pot ser els confondria, i no valdria
per que pensessin que ho he fet faccionament. Guardare,
retallada, aquesta crònica per a transmetre-te-la, però no
se on la tinc endreçada. Va fer, però, tal senyal,
que les cròniques necessaries sobre el mateix tema so-
ren esperades amb avidesa. La manca de paper fa que
"La Vanguardia" i "Diario de Barcelona" escanegin cosa de
no dir, i rebri ~~el~~ abans ~~de~~ ~~la~~ ~~meua~~ ~~carta~~ ~~de~~ ~~24~~ ~~del~~ ~~passat~~ ~~de~~ ~~la~~ ~~qual~~ ~~espero~~ ~~amb~~ ~~vivíssim~~ ~~interès~~ ~~.~~ ~~No~~ ~~crec~~ ~~,~~ ~~però~~ ~~,~~ ~~que~~ ~~s'~~ ~~ha~~ ~~pogut~~ ~~esperar~~ ~~gaire~~ ~~,~~ ~~però~~ ~~no~~ ~~valdria~~ ~~que~~ ~~arribés~~ ~~tro-~~ ~~bant~~ ~~-me~~ ~~en~~ ~~derrota~~ ~~amb~~ ~~vivaltes~~ ~~.~~ ~~Així~~ ~~,~~ ~~doncs~~ ~~,~~ ~~arri-~~ ~~ràn~~ ~~dues~~ ~~les~~ ~~respostes~~ ~~que~~ ~~espero~~ ~~:~~ ~~abans~~ ~~de~~ ~~rebre~~ ~~la~~ ~~segona~~ ~~jo~~ ~~hauré~~ ~~donat~~ ~~mitja~~ ~~d'~~ ~~una~~ ~~tercera~~ ~~.~~

criptar, o al que, no havent estat admesos com a tals, els adiquir eixen d'extrapierlo. Doncs heu, i haurien estat primer molt enraonades pel exemplar de "dix" que publicuerrin en successives croniques d'Assia desde Mèxic. Però no en va apareixer cap mes. Jo no m'el viatge a la república Azteca, per a informar nos en un nel repartitge, de les activitats recerides d'un ex-funcionari de la Generalitat i un ex. diputat de l'Es-panya. Però ~~capin~~ ^{no} ~~va~~ ~~esperar~~ ~~a~~ ~~ser~~ ~~mes~~ ~~va~~ ~~quedar~~ reduida la seva infernuccio, amb gran desercio dels cedarsers i dels extrapierlites de diaris. Ara em m'han la visita de Sentis i em permeto temer que pot ser l'han comandat especialment per a que "veig" i "diqui" tot el contrari del que va deixar de dir Assia. No m'el ever m'apica i esperaré a veure com en pro-duceix el "gran" reporter internacional, que és, entre els bretiflers de "Destino", el que ha m'apicant quampere un presentipi mes autèntic de periodista. Les seues croniques, ultra "diario de Barcelona" les difon "A. B. C" i veu que algun altre "rotatiu" de provincies. Me de dir-te, heu altre brenda, que no deixa llepis amb ferge interès. Per cert que la seva familia es veina nostra a Bellaterra. Fa com de dos anys i breuq, el seu pare va adqui-rix una "tore", pie construïda, al carrer mateix on te-min la nostra. Coincidim en afecio a la jardineria i el terren com a bon veli.

El "adobre el cletxer" treballen, desferadament, a l'ombra, per a tapar la que en unal hora ^(va a dir: se en mo.) ~~en mo.~~ ments que les cores semblava que anaven a prendre una direccio molt altra ~~de~~ ^{de} la que han mes. S'expri-menten ~~se~~ ^{se} reculada dels mes aforants. Aquella mense de ~~per~~ ^{per} pirretes i "anullerancies" dels que s'apanyan a prendre porcions per a trobar se ni-llats a bon veer, ~~ni~~ ⁿⁱ a l'hora de la veritat, han cernat. Que sembla, mes ariat, que les ~~per~~ ^{per} vire-les en fan de care a un altres ulls, amb contornions molt menudades i directes. No t' diré que entorn el "mea uelpe", però ni l'amo ho escriu, però que cap d'ells deixaria d'humiliar se fins a un colpeis. Fin Pla, que

are impossible, non ^h ^{també} ~~un~~ ^{que} ~~en~~ ^{entre} ~~empreses~~ ^{de} ~~tots~~
metàlicament.

Preu aquestes rutelles com a filles del men crite-
ri absolutament personal, sense men intenció que la
d'expressar-te'l. Es clar que els homes de la nova edat,
dedicats a empreses al marge de la política i de les lletres,
plis enamorats d'allò que ~~fermà~~